

РЕШЕНИЕ

№ 10663

гр. София, 03.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Геновева Йончева

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Христина Христова, като разгледа дело номер **4215** по описа за **2024** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение /без номер/ от 19.02.2024г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 132-ри състав по НАХД № 13459/2023г. е отменено Наказателно постановление /НП/ № НП-63/26.05.2023г., издадено от председателя на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество /КПКОНПИ/, с което на основание чл.173, ал.1 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество /ЗКПКОНПИ/, на Л. Ц. В. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1600 лева за нарушение на чл.38, ал.1, т.3 вр. чл.35, ал.1, т.2 ЗПКОНПИ.

Решението е обжалвано от административнонаказващия орган като с доводи за неправилно приложение на закона и допуснати съществени процесуални нарушения се моли за отмяната му и за потвърждаване на процесното НП. Твърди се, че нарушението е описано ясно и точно, както в съставения АУАН, така и в издаденото въз основа на него НП като са посочени всички елементи от състава на нарушението, поради което изводите на съда в обратна посока не отговарят на обективната истина. Неправилни били и изводите на съда, че описанието не дава яснота защо е било възникнало задължение за В. за подаване на финална декларация. Такава според

касатора се дължи след провеждане на парламентарни избори от председателите на политическите партии и техните заместници, получаващи държавна субсидия.

В съдебно заседание изложеното в жалбата и направеното с нея искане се поддържат чрез юр.Р., която претендира и присъждаше на юрисконсултско възнаграждение в минимален размер.

Ответникът по касационната жалба във възражение – становище моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна като намира обжалваното решение за правилно и законосъобразно. Свързването на провеждането на изборите със задължението за подаване на финална декларация от председателите и заместник-председателите на партиите намира за неоснователно, тъй като не е променено тяхното качество.

В съдебно заседание заявява, че първия път, когато подал декларацията системата не я приела. Намерил позната, която взела формата, донесла му я попълнена и тогава тя била приета. Твърди, че нормативната дейност на комисията не е съобразена с практиката им.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е приета за установена следната фактическа обстановка:

На 24.11.2021г. КПКОНПИ решила, че за лицата по чл.6, ал.1, т.41 ЗПКОНПИ, считано от датата, предхождаща деня на насрочените парламентарни избори, възниква задължение за подаване на финална декларация в едномесечен срок от тази дата, а за лицата, за които няма промяна на заеманата длъжност след провеждане на парламентарни избори не възниква такова задължение.

Към 2022г. Л. В. бил заместник-председател на политическа партия „Нова зора“.

С президентски указ № 213 от 01.08.2022г. били насрочени избори за народно събрание на 02.10.2022г.

Министерството на правосъдието публикувало информация за политическите партии и коалиции, които получават държавна субсидия за 01.10.2022г. и за периода 02.10-31.12.2022г. Сред тях не била политическа партия „Нова зора“.

През януари 2023г. старши инспектор в КПКОНПИ извършил проверка за подадените финални декларации от представители на политически партии, за които е било преустановено държавното субсидиране. Приел, че Л. В. е бил задължен да подаде такава декларация в срок до 01.11.2022г., тъй като било прекратено субсидирането на политическа партия „Нова зора“, чийто заместник-председател бил. Констатирал, че не бил подал такава декларация и счел, че с това на 02.11.2022г. той е извършил нарушение на чл.38, ал.1, т.3 вр. чл.35, ал.1, т.2 ЗПКОНПИ, за което съставил срещу него акт за установяване на административно нарушение, въз основа на който било издадено процесното НП.

Въз основа на тези факти съдът приел, че при съставяне на АУАН и издаване на НП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, тъй като не са спазени изискванията на чл.42, т.4 и 5 и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН, тъй като липсва описание на

нарушението.

Посочил е, че по силата на чл.6, ал.1, т.41 ЗПКОНПИ /в редакцията му датата на деянието/ председателите на политическите партии, получаващи държавна субсидия, техните заместници и лицата, които съгласно устава представляват политическата партия са сред лицата, заемащи висши публични длъжности по смисъла на закона. Л. В. като заместник-председател на политическа партия „Нова зора“, която е получавала държавна субсидия, е бил адресат на задължението по чл.35, ал.1, т.2 ЗПКОНПИ да подава декларация за имущество и интереси. Чл.38, ал.1, т.3 ЗПКОНПИ /в редакцията му датата на деянието/ въвежда задължението за подаване на такава декларация в едномесечен срок от освобождаване на длъжността. От описанието на нарушението в АУАН и НП обаче не може да се разбере защо за Л. е възникнало това задължение.

По тълкувателен път и след анализ на доказателствата и прочит на писменото становище на пълномощника на наказващия орган съдът е обосновал предположение, че наказващият орган е ангажирал административнонаказателната отговорност на В. за това, че по смисъла на закона задължени лица са представители на партии, получаващи държавна субсидия и след спиране на тази субсидия, тези лица вече не са задължени, защото вече не са лица, заемащи висша публична длъжност и поради това за тях е възникнало задължението да подадат декларация по реда на чл.38, ал.1, т.3 вр. чл.35, ал.1, т.2 ЗПКОНПИ. Но при това положение е посочил, че е следвало в АУАН и НП да се посочи факта, че за политическата партия, чийто заместник-председател е бил В., е било прекратено предоставянето на държавна субсидия, както и момента, в който е станало това с конкретизацията, че с прекратяване на субсидирането на тази политическа партия нейният председател и заместник-председател вече не са лица, заемащи висша публична длъжност и това се приема за освобождаване на длъжността и поради това за тях е възникнало задължение да подадат финална декларация в едномесечен срок. Непосочването на тези съставомерни факти от състава на нарушението съдът е приел, че нарушава правото на защита на наказаното лице.

Решението е правилно.

С Решение № 641-ПВР/НС от 29 септември 2021г. на Централната изборителна комисия е регистрирана коалиция „БСП за БЪЛГАРИЯ“ за участие в изборите за президент и вицепрезидент на републиката и за народни представители на 14 ноември 2021г. като коалицията е между политическа партия „Българска социалистическа партия“, политическа партия „Нова зора“, политическа партия „Комунистическа партия на България“, политическа партия „Политически клуб „Е.“ и политическа партия „Политически клуб „Т.“.

47-то Народно събрание е разпуснато с Указ на президента на Република България № 213 от 01.08.2022г., с който са насрочени и избори за народно събрание на 02.10.2022г. С Решение № 1295-НС от 17.08.2022г. на Централната изборителна комисия е регистрирана за участие в изборите на 02.10.2022г. Коалиция „БСП за България“, образувана между политическа партия „Българска социалистическа партия“, политическа партия „Политически клуб „Е.“ и политическа партия „Политически клуб „Т.“.

Съгласно чл.25, ал.1 от Закона за политическите партии, държавна субсидия се предоставя на: 1. политическите партии, които на последните избори за народни представители са получили не по-малко от едно на сто от действителните гласове в страната и извън страната, с изключение на гласовете по чл. 279, ал. 1, т. 6 от

Изборния кодекс; 2. коалициите, които на последните избори за народни представители са получили не по-малко от 4 на сто от действителните гласове в страната и извън страната, с изключение на гласовете по чл. 279, ал. 1, т. 6 от Изборния кодекс. Т.е. след провеждането на изборите на 02.10.2022г. политическа партия „Нова зора“, която не е взела участие в тях, вече не получава държавна субсидия, следователно председателят и заместник-председателите на партията е следвало да подадат финална декларация в едномесечен срок, считано от 02.10.2022г. тъй като към този момент те вече не представляват лица, заемащи висши публични длъжности по смисъла на чл.6, ал.1, т.41 ЗПКОНПИ /в относимата му редакция/. Безспорно е установено от административнонаказващия орган, че В. не е подал длъжимата декларация в срок, както и към момента на образуване и приключване на административнонаказателното производство пред него с издаване на процесното НП, с което е осъществил вмененото му административно нарушение. Всички описани по-горе факти обаче не присъстват във фактическото описание на нарушението, направено в АУАН и НП /с изключение на посочения президентски указ/, а както е посочил решаващия съд те представляват съставомерни признаци на деянието. От АУАН и НП не става ясно защо е ангажирана отговорността на Л. за неподаване на финална декларация като тези факти, доколкото административнонаказателното производство е строго формално, не може да се предполагат, нито АНО да се позовава на това, че са публично известни, още повече, че чл.46, ал.3 ЗНА забранява наказателна, административна или дисциплинарна отговорност да се обосновава по тълкувателен път или по аналогия.

Освен това липсата на съществени обстоятелства, описващи елементите на нарушението представлява съществено процесуално нарушение тъй като накърнява правото на защита на наказаното лице да разбере в пълнота вмененото му нарушение и съответно да организира адекватно защитата си срещу обвинението.

Като е достигнал до този извод решаващия съд е постановил акта си при отсъствие на сочените от касатора отменителни основания. Доколкото касационната инстанция не установи други такива по чл.218, ал.2 АПК, за които следи служебно, обжалваното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение /без номер/ от 19.02.2024г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 132-ри състав по НАХД № 13459/2023г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.